

Interview met oncologieverpleegkundige Nina Kruis

Welke route heb jij binnen het AVL afgelegd?

“Ik ben hier begonnen als HBO-V stagiaire. Vervolgens ben ik een half jaar weggeweest om mijn studie af te ronden om in maart 2020 weer terug te keren en te starten als trainee. Voor het traineeship staat in principe een jaar, maar ik heb het versneld gedaan. Onlangs heb ik de vervolgopleiding afgesloten en nu blijf ik hier als oncologieverpleegkundige werken.”

Hoe heb je het traineeship ervaren?

“Door mijn eerdere ervaring als stagiaire in het AVL ben ik mijn traineeship eigenlijk zo doorgerold. Als beginnend verpleegkundige is het fijn daarmee te beginnen om een beter beeld te krijgen van het vak en de achtergrond van een klinisch en specialistisch ziekenhuis te leren kennen. Net als de begeleiding die je als trainee krijgt: erg prettig als je net nieuw bent in het vak en op je eigen benen moet leren staan. De terugkoppelmomenten helpen daarbij. Het geeft je het gevoel dat je onderdeel van het team bent, en tegelijkertijd nog steeds een back-up hebt. Al heb je die eigenlijk altijd: ik heb hier namelijk nog nooit ervaren dat je er alleen voor staat. Je doet het altijd als team.”

Hoe heb je de opleiding ervaren?

“Je krijgt van het hele huis een totaalplaatje, waarbij je alle mogelijke kankersoorten met de behandelingen langsloopt. Heel leerzaam. Al zou ik het wel gaaf vinden om tijdens de opleiding meer wisseling binnen de praktijk te hebben, zodat je alle tumorsoorten een keertje meepakt. Maar dat is wellicht ook wat lastig met inwerken. In de huidige vorm heb je twee stageplekken wat al heel leerzaam is.”

Hoe heb je het contact met werkbegeleiders en docenten ervaren?

“Als trainee en als oncologieverpleegkundige i.o. krijg je continu een werkbegeleider, waardoor je altijd iemand hebt om aan terug te koppelen. Dit is een fijne manier voor jou als verpleegkundige i.o. om te laten zien hoe je denkt, hoe je met jouw vak bezig bent en hoe het allemaal gaat. Je bent een verpleegkundige die de verdieping opzoekt.”

Inmiddels heb je de opleiding afgerond en werk je in het AVL als oncologieverpleegkundige. Hoe kijk je terug?

“Heel positief, het is echt een meerwaarde. Je leert veel: van hoe kanker ontstaat tot hoe het weer kan verdwijnen. Hierdoor kun je ook de patiënt veel beter informeren en in Jip en Janneke taal uitleg geven. Dat leer je natuurlijk zowel door praktijkervaring, als door theorie. Het toepassen van theorie in de praktijk loopt als een rode draad door de opleiding.”

Wat vond je het fijnst?

“De intervisie momenten. Dat geeft de ruimte om ook voor jezelf te evalueren en te reflecteren: hoe staan we erin, is dit herkenbaar en word je gehoord? Ik dacht vaak: jeetje ben ik de enige die dit heeft? Totdat ik het besprak en erachter kwam dat vrijwel iedereen bepaalde situaties zo ervaart. Zo kun je heftige casussen voor jezelf een plek geven. Heel fijn.”

Wat is voor jou typisch AVL?

“Het AVL straalt de ruimte uit om te leren, te groeien en jezelf te ontwikkelen. Net als wat patiënten van het AVL verwachten, dat er meer ruimte en tijd voor hen is, dus minder patiënten op meer verpleegkundigen..”

Hoe is het om zelf studenten te begeleiden?

“Het is een mooie manier om te ervaren wat je allemaal hebt meegenomen vanuit de opleiding en aan kennis hebt opgedaan en geleerd. Je weet heel goed hoe iemand zich voelt als student en kan je daardoor makkelijker inleven. Ik vind het ook belangrijk wat de student fijn vindt en hoe je daar als begeleider mee omgaat. Dus waar heeft de student behoefte aan en wat maakt hem of haar gelukkig in het werk?”